

Bujtár Ottó: A legfontosabb ima

Itt vagyok bent, mert itt kell lennem,
Bűneimtől terhes a lelkes.
Rácsaival uralja testem
E börtön, hova küldtetek engem!

Csak várom, hogy végre újra érezzem
Magam mellett a Nőt, akiért lélegzem,
S gyermekeim, akik értelmet adnak
Minden újra virradó holnapnak.

Covid miatt te sem lehettél kint szabad,
Látva korlátaid Neked is bent szakadt a szavad!
És most, hogy elmúlt, és nincs feletted veszély,
Fiaidnak mit mondasz, ha kérik, hogy mesélj?

Látod-e, hogy milyen sok a közös bennünk?
Hogy Isten előtt milyen egyforma a lelkünk?
Hogy Te is, én is éppúgy szeretni születtünk?
Hogy erőt mindketten a reményből merítünk?

Igen, ezen töröm én is napra-nap a fejem:
Mikor ez majd véget ér, hogy ölelem Nejem?
Mikor majd nem lesz ok, hogy tőlük távol legyek,
Hogy néznek majd rám a szeretett emberek?

Van válaszom nekik: Igen, megbűnhődtem!
Követ, ki bűntelen, rám már csak az vessen!
Megtanultam már a legfontosabb imát:
Bánd meg bűneid! És Isten megbocsát!

(Szombathelyi Országos Büntetés-végrehajtási Intézet)